

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 149/2016
02.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Н., због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н., адв. Д.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пријеполу ЗК 8/12 од 30.06.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж 284/15 од 12.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н., адв. Д.П., па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Пријеполу ЗК 8/12 од 30.06.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж 284/15 од 12.11.2015. године, тако што се према окривљеном С.Н., на основу члана 422. став 1. тачка 3) Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБА

1 - да је дана 03.10.2011. године око 10,00 часова у Новој Вароши, у урачунљивом стању, управљајући својим путничким моторним возилом марке „...“ тип „...“, регистарске ознаке и броја ..., улицом Карађорђевој која је иначе једносмерна кретао се у правцу Полицијске станице Нова Варош, није се придржавао саобраћајних прописа и управљао је супротно одредби члана 37. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, тако што се возилом кретао уназад у смеру који није дозвољен и задњим левим делом свог возила ударио у леву надколеницу оштећене Ј.Х. која се кретала правилно уз десну ивицу коловоза у правцу насеља Браношевац, којом приликом је оштећена задобила лаке телесне повреде у виду болности на додир у пределу леве надколенице, па је тако непридржавањем саобраћајних прописа угрозио јавни саобраћај, и довео у опасност живот и тело људи изазвао предметну саобраћајну незгоду у којој је оштећена задобила лаку телесну повреду, а био је свестан да поступајући тако може учинити кривично дело, али је олако држао да до тога неће доћи или да ће то моћи спречити,

- чиме би извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ

2 - да је дана 03.10.2011. године непосредно након извршења кривичног дела описаног у изреци ове пресуде под 1. у урачунљивом стању увредио приватну тужиљу Ј.Х. из Н.В. тако што јој је упутио увредљиве речи „шта си се раширила ту ...“, а био је свестан свог дела и хтео његово извршење,

- чиме би извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријепољу ЗК 8/12 од 30.06.2015. године окривљени С.Н. оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ за које му је изречена новчана казна у одређеном износу од 40.000,00 динара, па му је изречена условна осуда тако што је одређено да утврђена казна затвора у трајању од три месеца неће се извршити уколико у року од једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 40.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а која ће, уколико је не плати у напред наведеном року бити замењена у казну затвора рачунајући за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне један дан затвора.

Истом пресудом приватна тужиља оштећена Ј.Х. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Окривљени је обавезан да суду на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења као и да сноси друге трошкове овог кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж 284/15 од 12.11.2015. године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног С.Н., адв. Д.П. и адв. Д.В., а пресуда Основног суда у Пријепољу ЗК 8/12 од 30.06.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног С.Н., адв. Д.П., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је 03.10.2015. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе одлуку у смислу члана 492. став 1. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без достављања обавештења Републичком јавном тужиоцу и браниоцу окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н., указује, да је доношењем другостепене пресуде повређен закон из члана 485. став 1. и 4. у вези члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је пре правноснажног окончања поступка наступила застарелост кривичног гоњења (одредба члана 103. тачка 7. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика).

Из списка предмета произилази да је првостепеном пресудом окривљени С.Н. оглашен кривим да је дана 03.10.2011. године извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које дело је прописана новчана казна или затвор до једне године као и за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ за које дело је прописана новчана казна у износу од 40.000,00 до 200.000,00 динара.

Према одредби члана 103. тачка 7. КЗ прописано је да ако у овом закону није другачије одређено кривично гоњење не може се предузети када протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а чланом 104. став 6. КЗ да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да кривична дела која се окривљеном стављају на терет и за које је окривљени С.Н. првостепеном пресудом оглашен кривим извршена су дана 03.10.2011. године, то се основано у захтеву наводи да је сходно члану 103. тачка 7. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика наступила застарелост кривичног гоњења дана 03.10.2015. године.

Против првостепене пресуде жалбу су поднели браниоци окривљеног С.Н., адв. Д.П. и адв. Д.В., дана 11.09.2015. године, а другостепена пресуда је донета дана 12.11.2015. године.

Одлучујући о поднетој жалби, другостепени суд је поступио у смислу члана 451. став 1. ЗКП, сходно којој је ограничено испитивање првостепене пресуде по жалби и то у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби. Међутим, према одредби члана 451. став 2. истог законика предвиђено је одступање од правила да се другостепени суд креће у границама основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, а односи се на испитивање по службеној дужности одлуке о кривичној санкцији.

У конкретном случају, другостепени суд је поводом жалбе, а по службеној дужности, на основу члана 451. став 2. тачка 1) ЗКП, испитао првостепену пресуду у делу који се односе на изречену кривичну санкцију. При испитивању кривичне санкције по службеној дужности у смислу члана 451. став 2. ЗКП, другостепени суд је морао имати у виду да се казне и мере упозорења могу изрећи само учиниоцу који је крив за учињено кривично дело, према начелној одредби члана 2. Кривичног законика. Другим речима, ако је пре правноснажног окончања кривичног поступка настала околност која трајно искључује кривично гоњење, а то је застарелост, када учинилац дела не може бити правноснажно оглашен кривим па му суд не може изрећи ни кривичну санкцију, што значи да је у конкретном случају другостепени суд био овлашћен да испита питање застарелости кривичног гоњења по службеној дужности, те да преиначи на основу члана 459. став 1. ЗКП првостепену пресуду и на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, да одбије оптужбу против окривљеног.

Другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду потврдио и на тај начин је учинио повреду кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 103. тачка 7. у вези члана 104. став 6. КЗ на штету окривљеног С.Н., а на шта се основано указује поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд, отклањајући учињену повреду закона преиначио пресуде Основног суда у Пријеполу ЗК 8/12 од 30.06.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж 284/15 од 12.11.2015. године и на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП према окривљеном С.Н., одбио оптужбу за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, јер је наступила застарелост кривичног гоњења.

На основу члана 265. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.